

6.2.64, יום ה' כג' שבט

בא אצלי הבוקר הרב ישראל מונטביץ ואסחזו. יו"ר רבני ג.ל. מכל הזרמים. הוא בעצמו, כמי שהוברר לי טחון השיחה, הוא רב קונטרבטיבי. הוא דואג ליחסים שבין ישראל והגולה. אמרתי לו - בגולה הסימן כמעט היחיד של יהדות הוא קשר עם בית הכנסת, ולא דווקא החיים למי וההלכה, מה אפשר להיות יהודי טוב, יותר טוב מכל אחד בגולה, בלי בית כנסת. הוא התעניין אם עוד ישנה חלוציות. אמרתי לו דעתי מדוע מתהלכת דעה בארץ ומחפשטת כח"ל - כאילו החלוציות בוועת. אין זה נכון. יש גוסף על החלוציות של עליה שניה עבודה בופניה והתישבות, וגם חלוציות בצבא (זה לא סתם שרות חובה, אלא שליחות, ומשום כך יש לנו עד עכשיו צבא כל כך טוב) וגם יש חלוציות בשרות המדינה, אם כי לא כל מקיד הוא חלוץ.

- בא ברקת. הוא סתאונן כי נתקלקלו היחסים בינו ובין אשכול. מפני זה הוא לא בא הנהן במבישה עם מפ"ם לפני שבוע לא היה ברור מה רוצה מפ"ם. בכבישה שלפני שלושה ימים התמירו: הסתחמו ארזי (המזכיר) והזן, דווקא יערי גילה בישה פייטניה.

המבישה בשבת חסניה אצל אשכול הכלול בעשרים חברים: חברות בטטלה, הלשכה ושאל. רוצים לברר מה מוסכם ומה לא. אשכול ענה בשלילה למנדל בענין "סלום", מפדל חומכת שאלה זו לאולטימטיביות. הבעתי חשש שמצב הטטלה יורע אם הרוב ישען רק על מפ"ם. עכשיו ברור שנעשה משנה גדול שלא קיבלו אחדי הבחירות לכנסת את כל "המועדון". סמטלה כזו היתה חסיד האידיאל שלי - כל זמן קיימת שיטת בחירות הנוכחית. שאלתי מה הסיכוי לאיחוד עם אה"ע

(סיטרהי לו דברי בועז) - המכסים ששופר לקוות לו היא רשימה משוחממת לכנסת ולחשדות. אם מ"מ לא הצטרף לממשלה יחזק שבט אה"ע חצא. בינתיים יש רוב באנשי המושב. אחרון יפה חולק על הצעה חוק המושבים (הוא אנרכיסט כאביו, אם כי בדרך כלל בחור נטלא). יש לברקת ריב עם אשכול, אבל נכנע מהגיד מה הריב. אשכול מאקצט טוען שקשה להיות דוח"מ. הוא נחון לתנודות נעשיות. גם משה דיין לרצה ברקת טובל לפעמים מחוסר בטחון בצמח. על אשכול א עובר פרוצס קשה. אשכול אכר לברקת : מה רוצים ממנו? אינו רוצה להיות ראש ממשלה. יש במפלגה מתנגדים למ"מ. משה דיין מחייב כניסתם סורקים מתנגד. כלד הוא המועמד להכנס לממשלה. המושבים הם בעד כניסה מ"מ, אבל נגד רשימה משוחממת אחת.

- אחרי הצהרים הגיע הנה אל. עווימר עם עשרים ראשי העובדים שלו במכון הדק והביא לי טפר לזכרון עשר שנות המכון עם חתימה כל העובדים. עובדים במכון 3413 פועל, מהם כ-200 כועלים, 43% מיוצאי אירופה, 34% מאסיה (מהם 17 ישראלים). 570 הם ישראלים, 587 מארצות אסיה. 718 מאפריקה צעונים. 10 אמריקאים. הושקעו במפעל 30 מיליון ל"י. היקף העבודה בשנת 1963 - 45 מיליון ל"י. עובדים בשביל צרטה, אמריקה, עד למגי שנה גם בשביל מולין. 65% מהעבודה בשביל ישראל, חיל האוויר, אל-על, סכר מינימלי של עובד 220 ל"י. סכר מטוצע 469. המשכורת הכי גבוהה 1300 - למנהל.

דרושים עוד 500 עובדים - ואין להשיגם. מהעליה החושה (1962) נקלטו במכון 220.

הזמנתי אותם לצעדה וצעדו עד כביש ג"ש אילת, חזרה ושוב עד כביש - ושם נפרדנו. ^{כשעזב}הצעה אמר אל. עווימר כמה פעמים עזוב, עזוב!

נחבטתי משני מקומות לכתוב מאמר: 1) כנ' ואיש כרוניקל בלונדון, על המדינה או על חננב, למען גליון ראש השנה, אבל הם צריכים לקבלו עד יולי. 2) מעורך Political Science Quarterly של האוניברסיטה של קולומביה מאת זיגמונד Diamond - הרבעון הזה הוא כותב לי קיים 80 שנה, יש לו 10.000 מנויים, חציון פרופסורים באוניברסיטאות. לא מבטל בזמן ולא בגודל המאמר. הכרוניקל בלונדון מקלט 50 גיניות, זה לא רומז כלל על שכר סופרים. ההצעה

We have in mind an article which would discuss not only the substantive issues of domestic politics in the S. of I., but which would investigate the merits of one-party, two-party, and multi-party political systems for the solution of the pressing political and economic problems faced especially by the new states of the world.

7.2.64, יום ו', כד' שבט

באו הבוקר חדי ואורי. אורי שתק ונראה עצוב. חדי טוען שהוא עכשיו בחוסש. הוא שאל אם להזמין את פ. רוזן לצהרים ביום א' כשאני אחזיק אצלו. עניתי כמובן בחיוב, אני סוקיר איש זה, אם כי לא הצליח כשר משפטים. אבל הוא איש חביב, ואם כי טילף - כהשמעת חברים - את הבירור על המרשח, הוא גיטורו אדם ישר והגון.